

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **M. A. T.**
zastoupen Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem advokátní kanceláře
se sídlem Ostrava, Purkyňova 6

proti
žalovanému: **Ministerstvu vnitra České republiky**
se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2017, čj. OAM-268/ZA-ZA11-P06-2016

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Dne 14. 2. 2017 vydal žalovaný rozhodnutí, kterým neudělil žalobci mezinárodní ochranu, odkázal na ust. §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v platném znění. Rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dnem 2. 3. 2017.

II. Žalobní argumentace

- 2. Žalobce podal na poštu dne 9. 3. 2017 (soudu doručeno 10. 3. 2017) blanketní žalobu, v níž je uvedeno, že žalovaný porušil v předchozím řízení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, když nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v nezbytném rozsahu, dále byl porušen § 12 písm. b) a § 14a) zákona o azylu, žalobce splňuje jejich podmínky a hrozí mu nebezpečí vážné újmy. V žalobě se uvádí, že bude doplněna, je navrhováno zrušení rozhodnutí žalovaného.
- 3. K výzvě soudu ze dne 15. 3. 2017 na doplnění žaloby, která byla žalobci doručena dne 16. 3. 2017, a v níž je žalobci ukládáno, aby ve lhůtě dvou týdnů doplnil žalobu v souladu s ust. § 71 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – dále jen „s.ř.s.“, soud obdržel dne 31. 3. 2017 plnou moc, udělenou staturátním zástupcem Organizace pro pomoc uprchlíkům M. R., R. Š., zaměstnanci OPU, a to ve věci žalobce M. A. T. Dne 30. 3. 2017 soud obdržel od Organizace pro pomoc uprchlíkům v Praze žádost o prodloužení lhůty k doplnění žaloby, soud OPU k uvedené žádosti dne 6. 4. 2017 (doručeno OPU dne 7. 4. 2017), sdělil, že žádosti o prodloužení lhůty k doplnění žaloby o 1 měsíc nevyhovuje, uložil lhůtu 1 týdne. Tento přípis byl Organizaci pro pomoc

uprchlíkům doručen 7. 4. 2018. Dne 19. 4. 2017 pak soud obdržel prostřednictvím pošty doplnění žaloby.

4. Při jednání soudu dne 6. 8. 2018 zástupce žalobce uvedl, že žalovaný hleděl na žalobce jako na jakoukoliv nespécifickou osobu coby obyvatele Afghanistanu, nebyla řádně zohledněna hrozba smrti od Talibanu, ani blíže hodnocena možnost vnitřního přesídlení. Situace v zemi původu žalobce je stále vypjatá, žalobce dobře neporozuměl poučení a v případě zajištění za účelem správního vyhoštění byl poučen o možnosti podat žádost o mezinárodní ochranu a tedy tak učinil. Žaloba byla sice blanketní, ale podána včas, byly mu uloženy dva týdny jako soudcovská lhůta k doplnění žaloby, ta tedy nemůže být propadná a i když žalobce s pomocí OPU doplnil žalobu po lhůtě, nemůže být odmítnuta. I nadále je navrhováno zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení, též přiznání náhrady nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Z písemného vyjádření žalovaného ze dne 19. 5. 2017 vyplývá oprávněnost rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany žalobci, s tím, že osobně se žalobce do jakéhokoliv kontaktu s prostředníky, kteří by jednali jménem hnutí Taliban, nedostal, možné ohrožení své osoby odvozuje od zprostředkovaného vyjádření jakési osoby v mešitě. Žalobce rezignoval na postup žádat případnou pomoc policie a nelze považovat za přijatelnou ani jeho obavu z vnitřního přesídlení. Žalovaný je přesvědčen, že jeho rozhodnutí je srozumitelné, azyl lze udělit pouze z taxativně vymezených azylově relevantních důvodů. Správní orgán si zabezpečil transparentní, z různých zdrojů a dohledatelné podklady o zemi původu, odkazuje na mnohá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, s tím, že na území Afghanistanu dochází k častým útokům na obyvatelstvo, popisované události jsou znepokojivé a odsouzeníhodné, nicméně nelze jimi, dle přesvědčení žalovaného, doložit, že by se situace vymkla afghánské státní moci z rukou do té míry, že by již neplatilo, že je výskyt bezpečnostních incidentů lokálně omezen a nejedná se tedy o celoplošně rozšířené nerozlišující násilí, které by postihovalo celé území země. Žalobcovu žalobu považuje žalovaný za nedůvodnou.
6. Při jednání soudu pak pověřená pracovnice správního orgánu odkázala na rozhodnutí NSS, zejména z r. 2018, z jejichž závěrů plyne opožděnost žaloby a navrhla její odmítnutí. Zejména rozhodnutí rozšířeného senátu z 20. 3. 2018, čj. 3 Azs 66/2017 jasně pojednává o tom, že ze zákonné lhůty nelze učinit prodloužení lhůty soudem, ovšem v dané věci žalobce nenaplnil ani tuto lhůtu. K věcnému problému pak je nasnadě, že žalobce si na neporozumění poučení nestěžoval, přicestoval přes mnohé státy, pokud tedy cítil ohrožení, mohl požádat o azyl podstatně dříve, než v České republice. Je na něm, aby unesl břemeno tvrzení, pokud nesouhlasil s podklady, mohl doložit materiály, které situaci dokládají lépe. Podklady hovoří o tom, že v Afghanistanu vnitřní přesídlení možné je, zejména i poté, co občan hledá ochranu u adekvátních orgánů své země. Pokud tedy nebude žaloba odmítnuta, je navrhováno její zamítnutí.

IV. Posouzení věci krajským soudem

7. Z výše uvedených skutečností je patrné, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno dne 14. 2. 2017, právní moci nabylo dnem 2. 3. 2017. Žalobu podal žalobce na poště dne 9. 3. 2017. Žalobce byl řádně poučen na rozhodnutí žalovaného, že žalobu lze podat do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí ke krajskému soudu. Jak plyne z řečeného, žalobce

podal žalobu sedmý den této patnáctidenní lhůty, podána tedy byla včas. Žaloba však zcela evidentně byla tzv. žalobou blanketní, kdy neobsahovala skutečnosti, z nichž by bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce výroky rozhodnutí za nezákonné, neboť obsahovala strohý výčet ustanovení, která byla ve správním řízení porušena, a to § 3 správního řádu, v souvislosti s § 12 písm. b) a § 14a zákona o azylu. Uvedla, že žalobce má důvodné obavy z návratu do země původu z důvodu probíhajícího ozbrojeného konfliktu.

8. Dne 15. 3. 2017 soud vyhotovil usnesení, kterým uložil žalobci doplnit řádně žalobu, tak, aby byly naplněny podmínky ust. § 71 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s., zároveň byl žalobce poučen, že žaloba v případě nesplnění řádného doplnění může být odmítnuta. Toto usnesení bylo žalobci doručeno dne 16. 3. 2017, žalobci byla dána lhůta dvou týdnů pro splnění uložené povinnosti.
9. Namísto řádného doplnění žaloby soud obdržel dne 30. 3. 2017 žádost OPU k prodloužení lhůty k doplnění žaloby, této žádosti soud nevyhověl a uvedl zástupci žalobce, že lhůtu prodlužuje nejdéle o 1 týden od doručení tohoto přípisu. Tento přípis byl OPU doručen dne 7. 4. 2017, doplnění žaloby soud obdržel dne 19. 4. 2017.
10. Krajský soud je přesvědčen, že žalobce na základě výše uvedených skutečností nesplnil soudem uloženou lhůtu k řádnému doplnění žaloby, kdy tato měla být řádně doplněna ve lhůtě 31. března 2017. Žaloba však nebyla řádně doplněna ani ve lhůtě, kterou soud určil jasným požadavkem 1 týdne od doručení oznámení o nevyhovění prodloužení lhůty k doplnění, neboť tato počala běžet v pátek 7. 4. 2017, kdy pátek 14. 4. 2017 byl svátek, prvním pracovním dnem pak bylo úterý 18. 4. 2017, tento den byl tak posledním dnem, kdy soudu mohlo být doplnění žaloby doručeno. Vzhledem k tomu, že tak soud neměl možnost kvalifikovat doplnění žaloby jako včasné, nastala situace, předvídaná ustanovením § 37 odst. 5 s.ř.s., podání nebylo v určené lhůtě řádně doplněno.
11. Soud je přesvědčen, že takovému postupu neodporují ani rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, věnující se problematice možného odmítnutí nevčasné žaloby. Soud připomíná, že v daném případě došlo k doplnění žaloby až po uplynutí soudem vstřícně určených lhůt, kdy zejména přípisem ze dne 6. 4. 2017 soud hodlal napevno postavit vůči zástupci žalobce možnost doplnění blanketní žaloby, zde pak soud zdůrazňuje, že v té době ještě nebyla ve spise přítomna řádná plná moc OPU k zastupování žalobce, když dne 31. 3. 2017 soud obdržel pouze plnou moc, udělenou statutárním zástupcem OPU svému zaměstnanci Mgr. Š. ve věci žalobce, nikoliv však plnou moc, udělenou žalobcem OPU, takovou plnou moc soud obdržel až ke své výzvě dne 8. 6. 2017.
12. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem tedy soud žalobu jako včas nedoplněnou odmítl, věcnými námitkami žalobce se proto blíže nezabýval.

V. Náklady řízení

13. Žaloba byla odmítnuta, náklady řízení tak nelze přiznat žádnému z účastníků řízení (§ 60 odst. 3 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 13. srpna 2018

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně